

Pintér Apolka: Egy átlagos nap

Rossz a kedvem,
fel kell kelnem.
Kelt az órám,
indulok már.

Bemegyek a suliba,
leckét írok sutyiba.
Jön a tanár, észrevesz,
Jajj, lebuktam, mi lesz!?

Kivételes ez a helyzet,
a tanárnő megkegyelmez.
„Most az egyszer elnézem ezt,
de többször ne lássam meg!”

Úgy érzem magam, mint egy idős,
már semmire sincs erőm.
Elfáradtam a nap végére,
muszáj rátérnem a leckére.

Másnap elmaradt egy tanóra,
Így hát kimentünk az udvarra.
Amikor ezt megtudtuk,
a tanár nyakába ugrottunk!

Várjuk már a hétvégét,
leginkább az év végét.
Várjuk a jó meleget,
a melengető szeretetet.

Építhessünk homokvárat,
és ehessünk nyalókákat.
Ne legyen korona,
és mehessünk bárhova.

Várom már, hogy léghajóval utazhassak,
a tóparton bikiniben napozhassak.
Hogy elvégezzem a sulit,
és tarthassak egy bulit.